

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X.

ZATURDAG den 9den NOVEMBER, 1822.

N. 45.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

VERDERE UITTREKSELS VAN AMERIKAANSCHE EN LONDENSCHER KOURANTEN.

Smyrna, 1sten July.—Inden zoo noodlottigen nacht voor de Turksche vloot, zagen wy alhier ten een ure na middernacht een helder licht naar de kant van Scio, kort daarop gevoelden wy eene schudding als eene ligte aardbeving; den volgenden morgen ontvingen wy de tyding dat de Grieken eenige branders onder de vloot gezonden hadden, en dat de kapitein Pacha zyn schoon vaartuig in vlam ziende, in de groote boot had willen vligten, doch by het opspringen viel de groote mast in de boot, waarby dezelve verongelukkig en de kapitein Pacha het leven verloor; van de 2264 menschen welke aan boord waren, zoo wel matrozen, troepen, als gevangenen, zyn er weinig ontkomen. By het ontvangen dezer tydingen vlugten de hier wonende Grieken in doodsangst naar de Europeische schepen welke in de haven lagen, vreesende allen door het woedende volk verscheurd te worden. De bevelhebbers van de twintig Europeische oorlogs vaartuigen lieten de Pacha weten dat men oogenblikkelijk de stad zou beschieten indien het moorden op nieuw een aanvang nam; hierop vlugten de Turksche vrouwen en kinderen naar het gebergte, uit vrees voor een bombardement. Gelukkig dat er geene Aziatische troepen binnen deze stad waren, waardoor alles langzamer hand tot orde terug keerde.—De Grieksche admiraliteit heeft na deze noodlottige gebeurtenis eenige havens in staat van blokkade verklaard.

Onze slaven markt is thans overhoopt van Christen slaven; onlangs had met een dertzever een droomig voorval plaats: een Arabier bragt een schoon meisje van 16 jaren goeoid te koop; een Turk kocht dezelve voor zyn herem, doch oozeblikkelijk kreeg de Arabier berouw, wyl hy gevoelde dat hy aan haar gehecht was; doch de Turk woude de Christinne niet terug geven, hierop ontstond eene twist, waarop de Arabier het ongelukkige slagtoffer zynen dogen door het lyf stuk zeggende: nu zult gy haar zoo min hebben als ik.

Den 6den July.—De dood van den kapitein Pacha, de tweede in het Turksche ryk naast den keizer, heeft den Grieken zeer duur komen te staan; 20,000 Turken trokken den volgenden dag na dit gebeurtenis in woede op de Mastic dorpen te Scio aan, en in een oogenblik ging de aankroet van alle zyden op; dertig duizend inwoners werden ter neer gesabeld, terwyl hunne huizen in vlammen stonden. Zoo dat Scio, hetwelke voorleden jaar 110,000 zielen bevatte, thans niets ophovert dan half versterde lyken, welke tusschen de puinen verstrooid liggen.—De Europeische konsuls, op wier voorpraak de inwoners eene amnestie van den grooten Heer verkregen hadden, hebben dit uitgestrekte kerkhof verlaten. Het Britsche frigate Seringapatam, lag te Scio toen de Mastic dorpen in vlammen stonden; de Christenen maakten seinen voor hulp, doch op dezelve werd geen acht geslagen.

Konstantinopel, 12den July.—De tyding van het ongeluk onzer vloot overkomen, en den dood van den kapitein Pacha, maakte zoodanig een indruk op het gemeen, dat men een algemeen optand vreesde; de groote Heer ten einde het volk afteleiden, heeft eenige honderden Grieken met groote plegtigheid doen ter dood brengen, als ook twee bisschoppen welke gevangen zyn; hierdoor is het gelukt om de gemoederen van het woedende grauw te doen bedaren.—Onze slaven markt was zoodanig overhoopt met Christen slaven, dat een jongen voor een bundel mosskruiden verkocht werd.

Petersburg, 20sten July.—De regimenten van de garde zyn thans allen weer in deze hoofd stad terug. Onder de verbodene dagbladen zyn de Morning Chronicle, le Constitutionel, de Allgemeine Zeitung en de Ueberlieferungen.

Wenen, 1sten Aug.—Alhier is de tyding ontvallen dat de Grieksche rebellen, welke tegen hunnen wettigen soeverein zyn opgestaan, het gewaagd hebben om eenige havens in staat van blokkade te verklaren; daerby zyn er van hier depeches afgevaardigd naar de kommandanten der Oostenryksche zeemagt in de Levant, om de gottrengste maatregelen tegen de rebellen te nemen en met genoeg vernemen wy dat de Britsche vaartuigen in de Middellandsche Zee dezelfde bevelen gekregen hebben.

Marseille, 1sten Aug.—Alhier zoo wel als in de havens van den kerkeijken staat komen dagelyks eene menigte vliegtelingen der Grieken aan; op de eilanden van den Archipel hadden de meeste rykste families met hunne goederen

zich wien inschepen, doch dit was door de armere klasse tegen gehouden geworden, welke zeiden: als de doodsnood ons dreigt, dan moeten wy allen gezamenlyk sterven.

De senaat te Corinthe, welke in verlegenheid was wyl de schiekst uitgeput is om het leger te onderhouden, heeft een besluit uitgevaardigd, waarby elk soldaat per maand een akker lande voor zyne soldy zal ontvangen. Het leger des geloofs in Spanje wordt met alle magt door de hoofd mogendheden ondersteund; terwyl het niet blykt dat de Grieken eene merkelyke ondersteuning krygen, als door partikulieren uit het protestantsche Duitschland; de Pruisische regering om dit voortekomen heeft om die reden in de Berlyner Hof Courant doen plaatsen, dat alle die aanzienlyke sommen, welke uit Duitschland naar Griekenland gezonden werden, slechts in de handen der gesetelykheid vallen, die zich zelve hierdoor verryken. Aanmerkelyk is het dat de Engelschen, welke toegelaten hebben, dat er geheele expeditien in hunne havens voor de Zuid Amerikaanse Independenten uitgerust werden, op de Jönische eilanden de doedstraf en verbeurd verklaring van goederen gesteld hebben op die gene, welke den Grieksche opstandelingen eenige ondersteuning verschafte. De overwinning door de Grieken ter zee behaald, dekt omdertussen hunne kusten voor een vyandelyken inval; de bergketens van Tessalien zyn een bolwerk voor Mores, en indien zy zich nog een paar jaren kunnen staande houden, dan neigt Turk-ryk waarschynelyk van zelve te val; reeds heeft de Pacha van Scutari zich onafhankelyk verklaard, en is door de Port tot een rebel verklaard geworden. De Pacha van St. Jean O'Acree heeft zich insgelyk onafhankelyk verklaard, en heeft zich van Damascus meester gemaakt.

Londen, 2den Aug.—De voorbereidsels welke op de rivier Theems gemaakt werden om krygs behoeften naar Turkyen aftezenden, worden met yver voortgezet. Een Turksch frigate lag te Deptfort, en raadde wapenen en ammunitie; men verhaalde dat vele Engelsche officieren en matrozen met hetzelfde zonden vertrokken.—Het schip Prince Leopold, van 180 tonnen, was reeds met eene lading van krygsbehoeften voor den Pacha van Egypte vertrokken; vele kooplieden van de lloyds wilden echter geen deel nemen in de uitrustingen op de Theems, wyl het der barbaarschheid nieuwe middelen tegen de ongelukkige Christenen verschaft.

Een huis van kommercie te Londen had naar Petersburg afgezonden 1,100,000 oncen zilver voor de nieuwe geldlening van honderd millioenen roebels door den keizer van Rusland te Londen gedaan.

Den 7den Sept.—Byzondere brieven van Wenen van den 26ten II. melden, dat een dringend verzoek door den koning van Spanje aan de hoven van Rusland en Oostenryk is gedaan geworden, voor bystand, hetgeen zy geweigerd hebben te geven. Men voegde er by, dat er een formeels voorstel tot dat zelve einde vóór het kongres zal gelegd worden, wanneer hetzelfde zal vergaderd zyn. Wy geven deze tydingen gelyk zy ons medegedeeld zyn geworden, zonder voor derzelve nauwkeurigheid in te staan.

Het volgende is een uittreksel van eenen byzonderen brief:

Wenen, 24sten Aug.—Men heeft alhier bericht ontvangen van een ander bloedig gevegt tusschen de Turken en Grieken. Het scheen dat beide partyen huane verstrooide krygsragt verzameld hebbende, elkander ontmoet had en voor twee dagen lang vegten, wanneer de Grieken den terugtocht namen, het veld in het bezit der vyanden lieten.

Er zyn Parysche nieuwspapieren van Woensdag alhier ontvangen geworden.

De Constitutionnel maakt in den vorm van eenen brief uit Frankfort, maar zonder eenige dagteekening, voorloopig het volgende bekend, van het geen de verbodene mogendheden zullen doen, wanneer het kongres geopend is.

“Er wordt hier veel gezegd” merkt de schryver in Frankfort (of Parys) aan, “aangaande het aanstaande kongres, en men heeft pogingen gedaan om den waarschynlyken uitslag te berekenen. Het stelsel van het Oostenryksche kabinet is bekend, en men verwacht het natuurlyk, dat de invloed van ultra principes steeds in de diplomatieke zittingen te Wenen en Verona zullen heerschen. Men meent dat men de pogingen zal verdubbelen; dat het tegenwoordige stelsel in alle geval in stand zal gehouden worden; en dat den oorlog in Europa, voornamelyk in het oosten vermyd zal worden. Om alles wat oud is kracht bytezetten, en hetgeen nieuw is te verzwakken, is, in korte woorden, de

ministerie staatkunde, welke aanmoedigt en zal aanmoedigen, de diplomatisten, wien de grootste invloed in Europa is toegekend.

“De zaken van Spanje en Portugal, zullen zonder twyfel zoodanige oogmerken eenigzins bezwaren. Hadden de gebeurtenissen van den 7den July in Madrid eene verschillende keer genomen, zoude men minder zwaarigheden ontmoet hebben. Men zoude dat de gevolsens over dit onderwerp verdeeld zyn. Eenige zoude den zelfden loop tegen Spanje aanemen, gelyk men voor twee jaren geleden aangaande Napels en Piedmont genomen heeft; maar anderen zyn niet genegen zich van die maatregels te bedienen, welke, gelyk men algemeen dacht, vele tegenstaand van Engeland zal ontmoeten. Men voegde er by, dat verscheidene leden van het kabinet van St. James van het gevoelen zyn, dat geene behalve zuiver diplomatieke maatregels behoorde hersteld te worden, aangaande het schiereland.

“Het is waarschynlyk dat de Grieken aan hunne eige middelen zullen overgelaten worden, ten minste naar vertooning. Deze loop zal buitendien, het voordeel hebben van eene groote noorder mogendheid van derzelve invloed welke zy in Duitschland bezit te berooven, hetgeen zy onvermydelyk zal verliezen, wanneer gezien zal worden dat zy de godsdienstigen stryd der Grieken verlaat en hen overlaat aan de hulpbronnen hunner eigen moed.

“Het schynt dat het overlyden van den marquis van Londonderry geene verzoeking te weeg gebragt heeft in de ontwerpen, welke in onderzoek staat gebragt te worden. Men wenschte niet den schyn te hebben, hem zoo veel personeel belang te geven, en het schynt besloten te zyn.

“1. Vastelyk en openlyk tegen alle soort van revolutie te verklaren.

“2. Aan Oostenryk de waarborg van Italië en Duitschland toetevertrouwen.

“3. In een geheim artikel aangaande Spanje te beslissen.

“4. De aan de andere staten van Europa gegevene waarborgen te hernieuwen.

“5. Eene onzijdigheid, ten minste naar vertooning, betrekkellyk de zaken in Turkyen te verklaren.

“6. De verschillende mogendheden te verzoeken zich van openlyk oorlog tegen Spanje te onthouden.

“7. Aan onderlinge en algemeene maatregels aangaande de druk pres toetestemmen.

“Zulke zyn de begrippen, welke door het gemeen in Duitschland in omloop gebragt zyn, betrekkellyk het nieuwe kongres; maar nadenkende menschen, behouden eenige vrees voor den uitslag. Zy zyn bewust dat er in gebeurtenissen en zaken, een invloed en kracht zyn, welke alle bronnen van diplomatiek en al de pogingen van magt kunnen vernietigen.”

Het bovenstaande is by gevolg bloote berekeningen, maar het is ten minste eene veilige beraming om daarmede uittekomen, dat de verbodene mogendheden tegen alle soorten van revolutien vastelyk en openlyk zullen verklaren. Dit mag zekerlyk door dat voornaam ligchaam voorgepredikt worden, zonder veel gevaar van te feilen. De overblyvende gissingen zyn wat meer twyfelachtig.

Parys, 10den Aug.—De tydingen uit Spanje berigten dat het leger des geloofs dagelyks toeneemt; hetzelfde wordt van buitenlandich onderschraagt, en hetzelfde heeft op dit oogenblik middelen om 20,000 man te wapenen en uitrusten, overigens heeft het reeds vele sterke steden in deezelbe magt.

Lissabon, 27sten July.—Een besluit van de Cortes behelst dat de kroonprins het regt van den kroon van Portugal verbeert, indien de constitutie in Braziliën gevestigd mogt trachten omverre te werpen.

Mexico, 24sten July.—De generaal Guadalupe Victoria, heeft te Bayo aan het hoofd van 10,000 man de republiek van Mexico afgekondigd, vele soldaten en officieren van het keizerlyke leger waren tot hem overgelopen; en eene divisie van het keizerlyke leger, door Tilosela gekommandeerd, is door hem te Gautamala gelagen geworden. Z. M. de keizer heeft vele troepen afgezonden, ten einde dezes oproerlingen onder te brengen.

Port-au-Prince, 24sten Aug.—De generaal Romain, welke in de gebeurtenissen te Hayti eene groote rol heeft gespeeld, heeft te Kasp Haytien eene nieuwe omwenteling zoeken te bewerken, doch dit plan is by tyde ontdekt, en Romain is op order van den president gevat en gefuileerd geworden.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklard sedert onze laatste

INGEKLAARD—NOVEMBER.

- 2. bark Superior, Johnson, Porto Rico
- Leonora, Danies, Spaansche kust
- 4. golet Twee Vrienden, Dewindt, St. Domingo
- Francisca, Griffith, Spaansche kust
- bark Anthonio, Dewindt, dito
- 5. golet Maria, De Groot, Bonaire
- Drie Zusters, Perow, Spaansche kust
- Aruba Paket, Figaroa, Aruba
- bark Industrie, Nicolaas, Bonaire

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

- 2. golet Merkuur, Turner, St. Thomas
- brik Fame, Boss, New York
- 4. bark Generaal Clemente, Ocliva, Sp. kust
- Jeune Estelle, Schoff, Porto Rico
- golet Maria, Robison, dito
- bark Two Friends, Silvaster, St. Thomas
- Diana, Schonewolf, Porto Rico
- 6. golet Maria, Antch, St. Thomas

Z. B. M. fregat de Sybell, van 44 stukken, kapt. J. R. Rowley, kwam op Saturday laatstleden van eenen kruistogt alhier aan; en vertrok weder op Dingsdag nademiddag naar de Bar van Maracaybo en Jamaika. Toen de Sybell ten anker kwam, deed zy een salut, welke op de gewone wyze beantwoord werd.

De V. S. korvet de Cyane, van 32 stukken, kapt. Spence, kwam op verleden Saturday tevens van La Guayra alhier aan. Op den volgenden morgen saluerde de Cyane, welk compliment behoorlijk beantwoord werd. De Cyane blijft steeds in de haven.

Z. M.'s brik de Zwaluwe, kapitein Bodet, vertrok gisteren morgen op eene kruistogt beneden winds.

Twee vaartuigen, zynde een schip en eene brik, zeilden gisteren namiddag naar bovenwinds van deze haven; men veronderstelde, dat zy oorlogs vaartuigen waren; maar daar zy geene gemeenschap met de wal had, kon men niet weten wat zy waren.

Een vaartuig aangekomen van Maracaybo heeft ons drie dekretten van generaal Morales aangebragt, waarvan wy hier eene vertaling geven. In byvoeging der berichten welke zy ons mededeelen, vernemen wy by monde, dat de generaal eene gewapende vloot heeft in de Lagoen, beloopende op 14 zeilen, waarmede, gelyk gezegd wordt hy een aanval op eenige gedeelte der buiten kusten beraamt.

Wy vernemen dat generaal Morales een order gezonden heeft voor het fregat Ligera en de oorlogs brik Herkules, om zich met hem zonder uitstel te vereenigen. Men zegt, dat er te Maracaybo een garnizoen van 800 man zal blyven.

De berichten van generaal Morales' verrichtingen in Maracaybo vervolgende, geven wy de navolgende artikels aan onze lezers, getrokken uit verscheidene zyde laatste besluiten.

HET BESLUIT VAN DEN 3DEN SEPT.

Art. 1.—De inwoners dier steden en landen, die op de aannadering van myne wapenen, van hunne huizen zullen vlugten, en in den tyd van twee uren niet terug keren, en zich aan de vast gestelde autoriteiten niet gaan vertoonen, zullen verantwoordelyk gehouden worden, voor de onheilen welke hun ongegrond en overyd gedrag afwachten, en beschouwd als verdachte personen.

2.—Die genen, die integendeel, in hunne wooningen blyven, zullen hoog geëerbiedigd worden, en aangemerkt als getrouw aan de Spaansche zaak, of als van hunne vorige dwalingen terug gekeerd te zyn, in zoodanig geval, zullen zy vergaen worden.

3.—Alle vereischte of verschaftte onderstand ten behoeve van de armee, zal betaald worden, wanneer het gelegen valt, en intusschen zal men een schuldbrief geven voor de zekerheid van betaling.

4.—Geschikte maatregelen zullen genomen worden voor de plaatselyke autoriteiten, op hunne herstelling, voor de veiligheid van het algemeen, en de behoorlyke handhaving der gerechtigheid; en het is te hopen dat de inwoners zullen eerbiedigen, en stiptelyk de vorderingen van de genoemde autoriteiten naarkomen, ten einde de armee de benodigheden te voorzien, en de goede ordee te behouden; en voor altoos alle gedachten van oproer van zich te verbannen, en die het wagen durft de vlam weder aantezetten, zullen ten voorbeelde gestraft worden.

5.—Drie dagen na de bezitting van eenige stad of gebied door myne troepen, zal men alle soorten van wapens, krygsbehoeftens en wapenrustingen aan de vastgesteld autoriteiten afleveren; na dien tyd zal men tegen allen die bevonden worden zoodanige artikelen verscholen te houden, of medepligtig daarin te zyn, als ongehoorzame en verdachte personen handelen.

HET BESLUIT VAN DEN 15DEN SEPT.

Art. 1.—Alle vreemdelingen die in de geleiden of eenig amt by den vyand bekleedende, genomen of gevonden worden, als ook met een drukker, of als Uitgevers van nieuwspapieren, of werken betrekkekyk den tegenwoordigen oorlog of wegens de gevegten, in de waderspannige Zuid Amerikaanse provincien of tegen het R. K. geloof, of op eenige wyze schadelyk aan de natie, derzelver gouvernement of onderdanen, zullen na eene korte krygsraad met de dood gestraft worden, en hunne eigendommen ten voordeele van den lande verbeurd verklaard worden.

2.—De vreemdelingen die bevonden mogten worden, schoon niet in de uitoefening van hun ambt, of onder de bovengemelde omstandigheden, maar die zich op het land hebben neder-

gezet gedurende deszelfs bezit houding by den vyand, zullen veroordeeld worden aan het publieke werk, voor drie jaren lang, en hunne eigendommen zullen aan de nationale schatkist vervallen.

3.—Die vreemdelingen, die in deze hoofdstad en derzelver omstreken zyn gevonden geworden, die door eene uitwerking van nationale verdraagzaamheid der straffe verschoond zyn gebleven, welke zy verdienen zoo wel wat hun persoon als eigendommen betrekkekyde, toeschryvende aan hun staatkundig en godsdienstig gedrag, hetwelke tot hertoe onbekend gebleven is, zal al het Spaansche grondgebied in den tyd van acht dagen moeten verlaten, met hunne baggage, en andere eigendommen, welke aan hen zyn overgegeven geworden; en zy worden gewaarschuwd niet weder te keren, op doods straffe, ten zy onder de voorwaarden en omstandigheden voorgeschreven op eene wettelyke handeldryving in de haven van Venezuela.

HET BESLUIT VAN DEN 22STEN OCT.

Art. 1. Het verdrag voor de rezeling van den oorlog, overeengekomen te Truxillo op den 20sten November 1820, niet gesanctioneerd zynde door het gouvernement, noch door den vyand aan de kust aangenomen, is van heden van nul en geener waarde, waarin ook hetzelfde van het volgende besluit verschilt:

2.—Voor de gekwesten en krygsgevangenen zullen gezorgd worden met dezelfde menschlievendheid als voor desen.

3.—De krygsgevangenen moeten binnen het Spaansche grondgebied blyven, tot dat zy ingewisseld worden, volgens de gebruiken by de beschaafde natien, uitgezonderd vreemdelingen, die de straf voorgeschreven op den 15den September II. zullen ondergaan, en de Spanjaerden volgens het 5de artikel van dit besluit gestraft worden.

4.—De inwoners dier plaatsen welke by afwijzeling door de oorlogende partyen in bezit gehouden zyn geweest, zullen behandeld worden ingevolge de reeds genomen dispositien, of welke naderhand nog door my zullen genomen worden, welke overeenkomstig het door den vyand gehoudene gedrag met de Spanjaerden, bekend voor hunne aankleving aan de natie en aan den konstitutioneelen koning.

5.—De troepen officieren, of militaire bevelhebbers, als mede de beambten die te voren onder het Spaansche gouvernement gediend hebben, en naderhand ontrouw zyn geworden, door de tegen party aantekelen, zullen naar de wet gestraft worden, ten zy, zy berouw hebben en onder hunne banieren terugkeren, of aan het verblyf van de eerste wettelyke autoriteiten in Venezuela, binnen de vier maanden na de afkondiging van dit besluit; in welke laatste geval, zy vergiffenis zullen ontvangen, en in hunne respectieve rangen toegelaten worden.

6.—De spionnen, zamenzweers, en handlangers van den vyand, van beide sezen, wie zy ook mogen zyn, zullen in regten betrokken, en volgens de militaire wet gestraft worden.

FRANCISCO TOMAS MORALES.

JOSE ALVARO, Secretaris.

Wy hebben Londensche nieuwspapieren over St. Thomas tot den 9den October ontvangen, zynde 16 dagen jonger dan die ons verleden toezonden zyn. Uittreksels van het belangrijkste gedeelte derzelver inhoud, zal in dit nummer gevonden worden.

Z. M. de koning van Engeland ging op den 29sten Augustus scheeps aan boord de yacht Royal George, aan de Queen's Ferry, een korte afstand van Edinburg; en in gezelschap met het koninglyke eskader, kwamen zy op den 1sten September te Greenwich aan. Z. M. heeft zich 14 dagen in Schotland opgehouden, en had negen dagen voor de heen en terug reize.

LONDEN.

Den 29sten Aug.—Brieven uit Madrid melden dat de koningin op den 15den dezer zeer ziek was van aanhoudende aanvallen op de zenuwen. Men beweerde voor het vertrek van den post dat zy om het hoogwaardige sacrament gevraagd had. Het is niet te verwonderen dat de gezondheid van eene kiesehe vrouw benaedeeld worde door de vreeslyke proeven aan dewelke deze betreurenswaardige prinses sedert eenige maanden blootgesteld geweest is.

Men meldt dat de nieuwe ministers van Ferdinand, of liever van de Cortes, "bekend gemaakt hebben aan alle personen die onder het gouvernement in bediending zyn, dat wie ook onverschillig zal schynen ter verdediging van het gouvernement, oogenblikkekyk van zyn post ontzet zal worden."

Wy hebben dezen morgen nieuwspapieren uit Brussel tot den 27sten dezer ontvangen, het eenigste artikel van aangelang dat dezelve behelzen is de aanspraak, voortgedragen in den naam van den koning door de minister der binnelandsehe zaken, aan de tweede Kamer van de Algemeene Staten op verledene Saturday, na het einde van de zitting. Zie hier dezelve:—

"Hoog Mogende Heeren!

"In den naam van den koning kom ik de zitting van uwe hoogmogenden sluiten, ik ben belast om aan de vergadering uitedrukken de voldeening van zyne majesteit over de standvastige werkzaamheid, met dewelke uwe hoogmogenden uwe gewigtige pligten volbragt hebben.

"De koning heeft ook met voldoening de gematigheid en wysheid epgemerkt welke in het burgerlyke wetboek heerscht.

"De geest welke deze overwegingen bestuurt, de kennis van het onderwerp dat in dezelve getoond wordt, geven de hoop dat een werk voortgebragt zal worden, hetwelke het geluk van de natie bevordert zal, om deszelfs verschillende

gedeelten met meer magt zamen te voegen en eene eervolle plaats onder de gewigtige verbeteringen van elken aard in te houden, dewelke wy verschuldigd zyn aan de zorg van den vorst, of welke van dezelve in het toekomstige verwacht moge worden, en dat te zamen al de grootte belangen van de natie bevat, aan dewelke de bescherming van het gouvernement ter zelfden tyd gelyklyk uitgestrekt is.

"Door de uitvoering van het artikel XI over de grondwet voorteschryven, hebben uwe hoogmogenden aan den koning de middelen verleend om zyne onderdanen, nieuwe bewyzen te geven van de liefde die hy voor hen draagt.

"De natie met der tyd erkennende het regt dat dit artikel behest, zal slechts den geheiligden persoon van zyne majesteit in het oog hebben.

"De koning van dit regt gebruik makende, heeft byzonderlyk de belangen van zyn volk in aanmerking genomen, en dit zal altyd zyn oogmerk zyn.

"Uwe hoogmogenden hebben maatregelen genomen voor de eerste behoeften van eene natie, welke na menigvuldige voordeelen, de grootte lasten te dragen heeft welke van dezelve onafscheidelyk zyn. Uwe hoogmogenden hebben een stelsel van belastingen aangenomen, welke voortbrengsel genoegzaam zal zyn om deze oorkosten te betalen, en dat terzelfden tyd de voordeelen behoeden zal die aan dit stelsel verknocht zyn. Onder deszelfs verschillende gedeelten welke met elkander volmaaktekyk overeenkomen, is hetgene de grootste moeyelykheden schynt voortstellen, byna op eene eendragtige wyze in de laatste zittingen van de beide Kamers aangenomen geworden.

"Moge deze vereeniging van oogmerken en doelwit de verboden zyn van de eegzindheid welke in de toekomstige zitting regeren zal.

"De koning begeert dat deze geest van eengzindheid en vereeniging door uwe hoogmogenden overgedragen mogte worden in uwe onderhoorige provincien.

"Uwe getrouwheid zal met deze noodiging van zyne majesteit overeenkomen.

"Ik verklaar in den naam van den koning dat de zitting van de algemeene staten geëindigd is."

Den 30sten Aug.—Het geval, van de onverwachte verplaatsing van het Amerikaansche depot van het eiland Majorca, ingevolge, gelyk gezegd wordt, van eene vyandelyke gezindheid aan de zyde van Spanje tegen de Vereenigde Staten, heeft eenige beweging gemaakt. Behalven, de brief van den agent van Lloyd's, welke wy gisteren uitgaven, hebben wy andere tydingen uit Gibraltar, (niet van eene jongere dagteekening) welke de omstandigheid melden, en behelst klaar, dat deze maatregel beschouwd wordt als een voorlooper van eene verklaring van vyandelykheid aan de zyde van Spanje tegen de Vereenigde Staten. De uitslag is zeker niet zeer waarschynelyk, nog indien het waarschynelyk was, niet zeer ontroerend. Spanje mag gevoegelyk eene oorlogs verklaring tegen de Vereenigde Staten doen, maar zy heeft geen enkel man, geweer, of schip, dat zy zoude kunnen afzenden, om aan zoodanig eene verklaring derzelver behoorlyk gewigt by te zetten. Daar deze gebeurtenis, schoon, dezelve dezen uitslag zal hebben of niet, van eenig belang is, zullen wy het uittreksel van twee brieven hierin voegen, om klaarder te toonen in welke licht dezelve beschouwd wordt.

"Het schielyk vertrek van het Amerikaansche fregat heeft grond aan vele gissingen gegeven; maar de meeste menschen in deze plaats, beschouwen het, op zyn minst, als eene aanwyzing van eene zeer vyandelyke gezindheid aan de zyde van Spanje. De pakhuizen te Majorca zyn niet zeer aanzienlyk, maar de verplaatsing derzelver zal eenig ongemak teweeg brengen; te meer wyl de Vereenigde Staten niet weten nergens een ander depot zoo gelegen in alles te vinden."

Een ander brief is van de volgende bewoordingen:—

"Ware het niet dat Spanje zich in zoodanig eenen kwaden en zwakken toestand bevond, dan schynt het mogelyk, dat zy zich slechts met eene oorlogs verklaring zoude te vreden gesteld hebben. Niet gewaagd hebbende tot dit einde te komen, het schynt eenigzins aan kleine pik of bekrompene staatkunde te smaken, om op de verplaatsing van het depot aantehouden, byzonderlyk wanneer deszelfs onderhoud van geen groot belang aan de Vereenigde Staten is. Het is alleen als om hare tanden te vertoonen, om dat zy niet byten kan. Iedereen, of byna iedereen hier, beschouwdt het in hetzelfde licht, te waten:—Dat Spanje wrak gevoelt over de erkenning der onafhankelykheid van hare waderspannige kolonien. Echter, zie ik by de uittreksels van Amerikaansche nieuwspapieren, uitgegeven in die van Londen, dat geene afgezanten of officieele ministers te Washington zullen ontvangen of erkend worden, tot na de vergadering van het aanstaande kongres. Spanje zoude misschien gewacht hebben, tot dat men dezen stap genomen had.

Den 31sten Aug.—De berichten die wy van Spanje ontvangen, en in ons voorgaande blad gegeven hebben, houden aan, eenen jammerlyke uitschildering van den toestand van dat land te geven. Deze berichten, gelyk men zich zal herinneren, zyn niet gemaal uit de Parysche ministerieele dagbladen, noch uit byzondere brieven, wier schryver men verdenken konnen van vergrooting of uitvinding; maar zy zyn getrokken uit nieuwspapieren van Madrid, waarvan geen durven een woord nittegeven, dat de heerschende party zoude kunnen mishagen.—Laat de vleyers van de Spaansche revolutie—laat de onbeschaamde belyders van rust en vreespoed in Spanje—ons zeggen, wat de natie tot

hertoe gewonnen heeft, met aan de listige vermaningen van hare vaderlanders te lusteren.—Wat zy naderhand winnen zal, moet waarlyk kostbaar zyn om de schrikkeijlike prys, waarvoor het betaald is, te eventredigen. Burgeroorlog breekt dagelijks meer en meer uit; het geheele land kriebelt met gewapende hande, die hetzelfde in alle rigtingen doorkruzen; de steden zyn helegerd; de dorpen geplunderd; er wordt moord begaan; en de schrik heerscht onder die genen die zich niet mede bemoeid hebben. Mogelyk zullen zy ons toedruwen, dat dit het natuurlyke gevolg van den stryd voor de vryheid is; maar indien dit zoo is, is het ten minste der moeite waardig voor een volk, om stil te staan vóór zy zoodanige gevolgen ontmoetten. Zy behooren wel te overwegen, of het kwaad van hunnen tegenwoordigen toestand, zoo onverdragelyk is, dat het beter is, om in alle geval van het hetzelfde bevryd te zyn, en of, wanneer zelfs onstemmig besloten wierde, dat het bestaande stelsel moet verbroken worden, de voorgestelde manier van behandeling de beste is.—Werklieden die om een huis aftebreken, van den grond af beginnen, moeten verwachten weldra in de ruinen begraven te worden. Dit is hetgeen de Spaansche wederspanningen doen. Zy vernietigen het oude gebouw door de zelfgrootvesting te vernielen, en een schriklyk uitkomst moet volgen. De Hemel alleen weet wat zy naderhand uit de ruinen zullen herbouwen; maar intusschen brouwen zy zich eene algemeene vernieling.

Den 3den Sept.—Op dezen morgen zyn er Hollandsehe dagbladen tot den 31sten II. aangekomen. Zy behelzen tyding uit Batavia, gedagteekend 22sten Maart, meldende dat het fregat de Melampus op den 16den dier maand van Sourabaya vertrokken is, bestemd naar de Molucca Eilanden, met den gewezen Sultan van Palembang, Machmoed Badan Ordin aan boord, die naar Ternate staat gevoerd te worden, welke het hooge gouvernement bestemd heeft als de plaats zynor ballingchap. Deresident in Ternate heeft vooraf kennis van dit besluit ontvangen, met bevelen om alle noodige toebereidselen te maken, ten einde den gewezen Sultan te ontvangen, en zyne woon te vestigen, en hem met alle eehing en toegevenheid te bejoodelen, bestaanbaar met de zekerheid van zyn persoon. Omtrent vyftig naastbestaenden en bedienden van den gewezen Sultan volgen hem daar; verscheidene dier genen, die hem eerst van Palembang naar Fort Oranje gevolgd zyn, hebben hun voornemen bekend gemaakt om hem niet verder te volgen.

Den 4den Sept.—De hertog van Wellington zal waarschynelyk op Vrydag of Saturday naar Wenen vertrekken. Lord Clonwilliam zal de secretaris van zyne genade zyn, en zal ezentá avond of morgen ochtend vertrekken.

"Parys, 1sten Sept.—Het wordt bevestigd, dat Frankryk in het volgende Kongres door M. Chateaubriand de la Feronnays en de Camaran zal vertegenwoordigd worden."

Den 5den Sept.—By de Fransche brieven zak heden aangekomen, zyn er byzondere advisen van Wenen tot den 24ten II. ontvangen geworden. Grote toebereidselen werden in de Oostenryksche hoofdstad gemaakt, voor de ontvangst der verbondens mogenheden of hunne zaak gelastigden.

Den 9den Sept.—Dezen morgen zyn er Brusselsche nieuwspapieren tot den 6den dezer ontvangen. De volgende zyn uittreksels derzelve:

"Brussel, 5den Sept.—Wy vinden de volgende aanhaling in de Conservateur Impartial, van St. Petersburg, van den 17den Augustus:— "Het behoud van vrede wordt thans beschouwd als buiten allen twyfel. Het door het Russische kabinet genomen besluit, steunt op zoodanig eenen vasten grond, dat indien de ontruiming der twee vorstendommen, nog door eenige andere onvoorziene oorzaak soude vertraagd worden, zal Rusland niettemin onverzettelyk in zyn besluit blyven. Men herft de opening van het kongres voor de maand September bepaald.—Het zal dezelve aandacht niet slechts op de zaken in het Oosten maar ook op die der Staten in het Westen bepalen. Men had nimmer een belangrijker en gewigtiger onderwerp ter overdenking dan dit.

"Een brief uit Parys meldt, dat de Order van Malta van voornemen is, zyn aanzoek te hernieuwen, by de soevereinen die naar het Kongres te Verona staan te vertrekken om hare herstelling als eene onafhankelyke magt te erlangen.

"Warschau, 20sten Aug.—Wy verwachtten alle oogenblikken den keizer van Rusland.—Een gedeelte zyn's stoets is gisteren sibier aangekomen.

Frankfort, 31sten Aug.—Gisteren kwam de graaf Potzo di Borgo, ambassadeur van Rusland naar het Fransche hof, van Parys alhier aan.—Baron Mollieres, minister plenipotentair van den koning der Nederlanden, aan het hof van Bavaris, is tevens gisteren alhier aangekomen."

Wy hebben Hollandsehe nieuwspapieren tot den 7den dezer ontvangen; de volgende zyn uittreksels derzelve:—

"Hamburg, 3den Sept.—Het is bevestigd geworden dat alle geheime genoodschappen zelf, dat der Vrymetselaars niet uitgesloten, in Rusland verboden worden, niet by een Keizerlyk Ukass, maar by een ministerieel bevel, waarin eiadelyk de oorzaak van dit verbod verklaard wordt. Brieven van St. Peter-burg melden, dat ieder beaupt persoon voor zyn meerder moet verschynen, om te verklaren dat hy zich voor altoos van de order zal onttrekken, op verbeurte van zynen post."

GETROUWD—Op laatstleden Zondag, De Heer J. Ferguson, en Mejufvrouw Helena E. Martyn. Zynde dit huwelyk door den Welverwanden Heer Predikant G. B. Bosch Godsciensig ingezegend.

His Britannic Majesty's frigate Sybell, of 44 guns, capt. J. R. Rowley, arrived in this harbour on Saturday last, from a cruise; and sailed again on Tue day afternoon for the B of Maracaybo, and Jamaica. On coming to anchor the Sybell fired a salute, which was returned in the usual manner.

The U. S. corvette Cyane, of 32 guns, capt. Spence, also came in on Saturday, from La Guayra. On the following morning the Cyane sailed, which compliment was duly returned. The Cyane remains in port.

His Majesty's brig Swallow, captain Bodell, sailed yesterday morning on a cruise to leeward. Two vessels, a ship and a brig, passed this harbour to windward, yesterday afternoon, supposed to be men of war; but as they had no communication with the shore, their real characters have not been ascertained.

An arrival from Maracaybo has brought us three decrees issued by general Morales, of which we subjoin a translation. In addition to the intelligence they convey, we learn verbally, that the general had a fleet of armed vessels on the Lagoon, amounting to 14 sail, with which it is said he was meditating an attack on some part of the exterior coast.

General Morales, we understand, had sent a despatch to order the frigate Ligera and brig of war Hercules, to join him without the least possible delay. It is said that a garrison of 800 men would be left in Maracaybo.

In following up the accounts of general Morales' operations in Maracaybo, we have to present to our Readers the subjoined articles, compiled from several of his late decrees.

DECREE OF SEPTEMBER 3.

Art. 1.—The inhabitants of those towns and the country, who on the approach of my arms, shall fly from their homes and not return in the space of two hours and present themselves to the constituted authorities, shall be held responsible for the evils which may await their unjust and inconsiderate behaviour, and be considered as suspicious.

2.—Those, who on the contrary, remain in their homes, shall be highly respected, and look ed upon as faithful to the Spanish cause, or as having repented of their former errors, which, in such case, shall be forgotten.

3.—All supplies required or furnished to the army, shall be paid for when convenient, and in the mean time a bond will be given as security for payment of the same.

4.—Proper regulations will be laid down to the local authorities, on their re-establishment, for the public security, and due administration of justice; and it is to be hoped that the inhabitants will respect and punctually comply with the demands of the said authorities, for supplying the army, and maintaining good order in the towns; and to banish for ever all idea of revolution, as such as shall dare to rekindle the flame will be punished in an exemplary manner.

5.—Three days after the occupation of any city or territory by my troops, all kinds of arms, and all ammunition and warlike stores shall be delivered to the constituted authorities; after which period, all those who may be found to have such articles secreted, or may be accomplices therein, shall be proceeded against as disobedient and suspicious.

DECREE OF SEPTEMBER 15.

Art. 1.—All foreigners taken or found in the ranks—in any branch of administration of the enemy—with printing presses, or acting as Editors of newspapers, or works relative to the present war, to the scenes of action in rebellious America, or the R. C. religion, or in any manner offensive to the nation, its government or subjects, shall suffer death, after a short military trial, and their properties forfeited to the public chest.

2.—Foreigners who may be found, although not in the exercise, or under the circumstances aforesaid, but having introduced themselves into the country during its occupation by the enemy, shall be doomed to serve in the public works for three years, and their properties forfeited to the national treasury.

3.—Those foreigners, who have been found in this capital and its environs, who by an effect of national forbearance, have been exempted from the fate they deserved, both as regards their persons and properties, owing to their political and religious conduct having been hitherto unknown, shall quit all Spanish territory in the precise period of eight days, with their baggage, and other property which may have been given over to them; and they are warned not to return again, under pain of death, unless it be under the conditions and circumstances prescribed for the carrying on a legitimate commerce in the ports of Venezuela.

DECREE OF OCTOBER 23.

Art. 1.—The treaty for regulating the war agreed upon in Trujillo on the 20th November 1820, not having been sanctioned by government, nor adhered to by the enemy on the Main, is from this day to be considered null and void, in whatever it differs from the following decree:

2.—The wounded and prisoners shall be attended to with the same humanity as heretofore.

3.—The prisoners shall remain in the Spanish territory, until they are exchanged, in con-

formity to the usages among civilized nations; foreigners excepted, who shall incur the penalty prescribed on the 15th September last, and Spaniards shall be treated according to the 5th article of this decree.

4.—The inhabitants of places alternately occupied by the belligerent parties, shall be used conformably to the dispositions already made, or to be hereafter made by me; which shall be in conformity to the conduct observed by the enemy with Spaniards distinguished for their adhesion to the nation and to the constitutional king.

5.—The troops, officers, or military chiefs, as also civil officers, who have formerly belonged to the Spanish service, and afterwards proved disloyal, by joining the disaffected party, shall be punished according to law, unless they repent, and return to their banners, or to the residence of the first legitimate authorities in Venezuela, within four months from the publication of this decree; in which latter case, they shall be forgiven, and admitted into their respective ranks.

6.—The spies, conspirators, and auxiliaries of the enemy, of both sexes, whoever they may be, shall be tried and punished agreeable to military law.

FRANCISCO TOMAS MORALES.
JOSE ALVARO, Secretary.

London papers have reached us, via St. Thomas, to so late a date as the 9th October, being 16 days later than those previously received. In our last page will be found extracts of the most interesting parts of their contents.

His majesty the king of England, embarked on board the yacht Royal George, at the Queen's Ferry, a short distance from Edinburgh, on the 29th of August; and, in company with the royal squadron, arrived at Greenwich on the 1st September; his majesty having remained fourteen days in Scotland, and occupied nine days in his voyage to and from that country.

FROM THE (LONDON) COURIER, SEPT 20.

The remains of the Marquis of Londonderry, whose fate has excited such general sympathy, were deposited this morning in Westminster Abbey.—Although it was intended that the funeral should be as private as possible, still, from its very nature, it was impossible to prevent its partaking of something of a public character. Every thing like ostentatious display was studiously avoided—but nevertheless the procession was of such length, and the high rank and importance of those who attended, generally known, that an immense crowd assembled in the avenue leading from St. James's street at an early hour this morning.—This closing scene of human grandeur, over—this last mournful rite, performed—the illustrious deceased is no longer of this world—the only remaining link that for a brief space connects, as it were, the living with the dead, is discovered—and while the memory of his private virtues will be cherished by all who knew him, the fame of his public character will add lustre, not only to his own country, but to the age in which he lived.

The extraordinary events of the latter years of the marquis of Londonderry's administration, may be said to have formed that "tide in the affairs of man," which Shakspeare describes as decisive of his after destiny. With the greatness of the occasion, his talents developed themselves, and he took at once that station which the dignity of his country demanded he should occupy. The military renown of the duke of Wellington is not more inseparably blended with the history of Europe, in the commencement of the present century, than will be the diplomatic fame of the late marquis of Londonderry. What the one gained in the field, the other secured in the cabinet, and the interests and honor of England were never confided to abler or purer hands. The numerous treaties to which the name of Castlereagh is annexed, are a proud record of his capacity as a minister, for they were to adjust, not the pretensions or claims of a single empire, but to re-construct the social edifice of Europe. The loss which the country has sustained in the premature death of such a man, though not irreparable, we would fain hope, is yet one which will not be easily supplied. In some respects, indeed, we doubt if it can be done at all. Whoever may be accredited to the approaching congress, may inevitably enter upon its discussions under many disadvantages; for, in preceding conferences, there were, no doubt, various points of arrangement and principles of regulation agreed upon, rather as matters of mutual understanding, than of positive agreement. These unrecorded bases of future and contingent proceedings, could have been fully known only to the parties by whom they were concerted.

The Hon. Frederick Stewart, nephew of Lord Londonderry, succeeds to the title of Lord Viscount Castlereagh.

MARRIED—On Sunday last, by the Rev. G. B. Bosch, Mr. J. Ferguson, to Miss Helena E. Martyn.

Het gewigt van het Brood, blyft als in de verledene Week.

Lijst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn beustende.

VAN DE SPAANSCH E KUST.
Thomas Yno | Maria de David Henriques
F Bron | Alberto Nicolaas
Maritie Quien
Josef Mendisaval

FROM LONDON PAPERS.

Aug. 29.—Letters from Madrid state, that on the 15th inst., the queen was extremely ill from continued nervous attacks. It was asserted, before the departure of the courier, that she had demanded the viaticum. It is not surprising that the health of a delicate female should sink under the dreadful trials to which this ill-fated princess has been exposed for months past.

It is stated that the new ministers of Ferdinand, or rather of the Cortes, "have given notice to all persons employed under the government, that whoever shall appear lukewarm in defence of the government, will be instantly dismissed."

We have received Brussels papers this morning to the 27th inst. The only article of any interest which they contain is the speech, in the king's name, delivered by the minister of the interior, to the second Chamber of the States General, on Saturday last, upon closing the session. The following is a translation of it:—

"High and Mighty Lords,

"In coming, in the king's name, to close the session of your high mightinesses, I am charged to express to the assembly the satisfaction of his majesty with the constant assiduity with which your high mightinesses have fulfilled your important duties.

"The king has also remarked with satisfaction the temper and wisdom which prevailed in the deliberations on the civil code.

"The spirit which directs these deliberations, the knowledge of the subject which is shown in them, give the hope that a work will be produced, which may contribute to the happiness of the nation, more firmly consolidate the different parts of it, and hold an honourable place among the important ameliorations of every kind, for which we are indebted to the care of the monarch, or which may be expected from it in future, and which together comprehend all the great interests of the nation, to which the protection of the government is at the same time equally extended.

"By prescribing the execution of article 31 of the fundamental law, your high mightinesses have afforded the king means to give his subjects fresh proofs of the love he bears them.

"The nation recognizing at the time, the right which this article contains, had in view only the sacred person of his majesty.

"The king, in making use of this right, has considered especially the interests of his people, and such will always be his views.

"Provision has been made by your high mightinesses for the first wants of a nation, which after multiplied advantages, has to bear the great burdens which are inseparable from them. Your high mightinesses have adopted a system of taxes, the produce of which will be sufficient to cover these expenses, and at the same time preserve the advantages attached to this system. Among its different parts, which perfectly agree with each other, that which appeared to present the most difficulties, has been almost unanimously adopted in the latter sittings of the two chambers.

"May this unity of views and intentions be the precursor of the unanimity which will reign in the approaching session.

"The king desires that this spirit of harmony and union may be transmitted by your high mightinesses, in your respective provinces.

"Your loyal fidelity will correspond with this invitation of his majesty.

"I declare, in the name of the king, that the session of the states-general is closed."

Aug. 30.—The fact of the sudden removal of the American depot from the island of Majorca, in consequence, it is said, of a hostile feeling on the part of Spain towards the U. S., has excited some attention. Besides the letter of the agent of Lloyd's, which we yesterday published, we have other communications from Gibraltar (not of a later date), which mention the circumstance, and state distinctly that the measure is regarded as the forerunner of a declaration of hostilities on the part of Spain against the United States. This issue, is certainly not very probable, nor, if probable, very alarming. Spain may issue a paper declaration of war against the United States, but she has not a man, a musket, or a ship, that she could despatch, to give to such a declaration its due importance. As the occurrence, however, whether it have or have not in the end this result, is of some importance, we will insert extracts from two letters, in order to shew more clearly the light in which it is viewed.

"The sudden departure of the American frigate has given rise to many conjectures, but most people in this place concur in looking at it, at least as an indication of a very hostile feeling on the part of Spain. The stores at Majorca are not very considerable, but the removal of them will occasion some inconvenience; especially as the United States will not know where to find another depot by any means so convenient."

Another letter uses the subsequent expressions:—

"Were it not that Spain is in such a distracted and feeble condition, it seems likely that she would have contented herself only with a declaration of war. Not having ventured to proceed to this extent, it seems somewhat to savour of petty spite and narrow policy, to insist upon the removal of the depot, especially as its maintenance is not of any great consequence to the United States. It is only like showing her teeth because she dare not bite. Every body, or almost every body here views it in the same way thus far, viz.:—That Spain feels wrath at

the acknowledgment of the independence of her rebellious colonies. Nevertheless, I perceive by the extracts from American papers, inserted in those of London, that deputies or official ministers will be received and recognized at Washington from none of them until after the meeting of the next congress. Spain may, perhaps, have waited until that step had been adopted."

Aug. 31.—The accounts we have received from Spain, continue to exhibit a deplorable picture of the state of that country. These accounts, be it remembered, are not drawn from the Paris ministerial journals, nor from private letters, whose writers might be suspected of exaggeration or invention; they are derived from Madrid papers, not one of which dare publish a word that might displease the predominant faction. Let then the panegyrist of the Spanish revolution—let the impudent assertors of tranquillity and prosperity in Spain—tell us what the nation has hitherto gained from listening to the crafty exhortations of her Patriots. What it may hereafter gain, must indeed be valuable to make the purchase worth the dreadful price that is being paid. Civil war is daily widening its range; the whole country swarms with armed bands who are traversing it in every direction; town and cities are besieged; villages plundered; murders perpetrated; and consternation prevails among those who have not plunged into the strife. We shall be told, perhaps, that these are the natural consequences of a struggle for liberty; but if they be so, it is at least worth while for a people to pause before they encounter such consequences. They should well consider, whether the evils of their actual condition are so intolerable, that it is better to get rid of them upon any terms; and whether, when even it is unanimously agreed that the existing system must be broken up, the proposed mode of doing so is the best. Workmen who proceed to pull down a house by beginning at the foundation, must expect to be soon buried in the ruins. Yet this is what the Spanish revolutionists are doing. They are demolishing the ancient edifice by destroying its basis, and an awful catastrophe must ensue. Heaven knows what they may hereafter re-construct out of the ruins; but meanwhile, they are creating one general ruin around them.

His majesty, it is said, was in a great degree prepared for the sad intelligence of the marquis of Londonderry's death, from the extraordinary demeanour of his lordship when he saw him on Friday before he left town. The moment Mr. Peel went on board the royal yacht before she anchored in Leith roads, on the day of the king's arrival off Edinburgh, and announced to his majesty that he had "very bad news to communicate." "What?" said the king, "is it of Londonderry?" "Yes, sire," said Mr. Peel, "his services are for ever lost to your majesty and his country." His majesty rejoined, "I feared this; I observed the sad forebodings the last time I saw him."

Sept. 3.—Dutch journals, to the 31st ult., have arrived this morning. They contain intelligence from Batavia, dated March 22, which states that the frigate Melampus sailed from Sourabaya on the 16th of that month, bound to the Molucca Islands, having on board the late Sultan of Palembang, Machmoed Badan Oedin, who is to be conveyed to Ternate, which the supreme government has fixed upon as the place of his banishment. The resident at Ternate had received previous notice of this resolution, with orders to make all the necessary preparations to receive and establish the late Sultan as well as possible, and to treat him with all the respect and indulgence that are compatible with the security of his person. About fifty of the relatives and servants of the Ex-Sultan accompany him thither; several of those who at first followed him from Palembang to Fort Orange, have expressed their intention not to accompany him any further.

Sept. 4.—The duke of Wellington will probably set off for Vienna on Friday or Saturday. Lord Lord Clavilliam will be his grace's secretary, and will set off this evening, or to-morrow morning.

"Paris, Sept. 1.—It is affirmed, that at the ensuing Congress France will be represented by MM. de Chateaubriand, de la Feronnays, and de Caraman."

Sept. 5.—By the French mail, arrived to-day, private advices have been received from Vienna to the 24th ult. Great preparations were making in the Austrian capital for the reception of the allied sovereigns or their charge d'affaires.

Sept. 7.—Private letters from Vienna of the 26th ult. state, that an urgent demand has been made by the king of Spain, to the courts of Russia and Austria, for assistance, which they declined to give. It is added that a formal representation to the same effect will be laid before Congress when it assembles. We give these statements as they have reached us, without vouching for their accuracy.

The following is an extract of a private letter:

"Vienna, 25.—News is received here, of another bloody engagement between the Turks and the Greeks. It should seem that each party, collecting their scattered forces, met again and fought for two days, when the Greeks retired, leaving their enemies in possession of the field."

The Paris papers of Wednesday have been received.

The Constitutionnel publishes, in the form of a letter from Frankfort, but without any date, the following anticipations of what the allied sovereigns will do when the Congress is opened.

"Much is said here," observes the Frankfort

(or Paris) writer, "respecting the approaching Congress, and attempts are made to calculate the probable results. The system of the Austrian cabinet is known, and it is naturally expected that the influence of ultra principles will still prevail in the diplomatic meetings at Vienna and Verona. It is to be presumed that efforts will be redoubled; that the present system will be maintained at all hazards; and that the war in Europe, and particularly in the east, will be avoided. To strengthen every thing old, and to weaken every thing new, is, in a few words, the ministerial policy, which does animate, and will animate, the diplomatists, to whom the greatest influence in Europe is attributed.

"The affairs of Spain and Portugal cannot fail to embarrass in some measure such views. Had the events of the 7th of July, at Madrid, taken a different turn, less difficulty would have been experienced. On this subject opinions are said to be divided. Some would have the same course adopted towards Spain as was followed two years ago with respect to Naples and Piedmont; but others are not inclined to have recourse to such measures, which it is generally thought would experience much opposition from England. It is added, that several members of the cabinet of St. James's are of opinion that none except measures purely diplomatic ought to be resorted to with respect to the Peninsula.

"It is probable that the Greeks will be abandoned to their own means—at least ostensibly. If they succeed, there will always be an opportunity for introducing Greece into the general system of Europe. This course will, besides, have the advantage of depriving a great northern power of the influence which she possesses in Germany, and which she will inevitably lose, when it shall be seen that she abandons the religious cause of the Greeks, and leaves them to the resources of their own courage.

"The death of the marquis of Londonderry does not appear to have occasioned any modifications in the great project which are to be brought under discussion. It is not wished to have the appearance of giving him so much personal importance, and it appears to be determined—

"1. To declare firmly and openly against revolutions of every kind.

"2. To insist the guarantee of Italy and Germany to Austria.

"3. To agree to a secret article relative to Spain.

"4. To renew the guarantees given to the other states of Europe.

"5. To declare a neutrality, at least ostensibly, with respect to the affairs of Turkey.

"6. To invite the different powers to abstain from open war with Spain.

"7. To agree to repressive and general measures with respect to the press.

"Such are the ideas which are generally circulated in Germany relative to the new congress; but reflecting men entertain some apprehensions of the result. They are aware that there are in events and things an influence and a force which may defeat all the resources of diplomacy, and all the efforts of power."

The above is, of course, mere speculation, but it is at least a safe conjecture to set out with, that the allied powers will declare firmly and openly against revolutions of all kinds. This may certainly be predicated of that illustrious body without much risk of falling into error.—The remaining guesses are somewhat more doubtful.

Sept. 9.—Brussels papers to the 6th inst. have arrived this morning. The following are extracts:—

"Brussels, Sept. 5.—We find the following passage in the Conservateur Impartial, of St. Petersburg, of the 17th August:—'The preservation of peace is now considered as beyond all doubt; the resolution taken by the Russian cabinet, rests on such a solid foundation, that if the evacuation of the two principalities should still be delayed, from some cause which is not foreseen, Russia would nevertheless remain immovable in its determination. The opening of the Congress is fixed for the month of September. It will turn its attention not only to the affairs of the East, but also to those of the States of the West. Never was there a more important or a more delicate subject of discussion.'

"A letter from Paris says, that the Order of Malta intends to renew its application to the sovereigns who are going to assemble at the Congress of Verona, in order to obtain its re-establishment as an independent power.

"Warsaw, Aug. 20.—We every moment expect the emperor of Russia. Part of his equipages arrived here yesterday.

"Frankfort, Aug. 31.—Count Pozzo di Borgo, ambassador from Russia to the court of France, arrived here yesterday from Paris. Baron Mollieres, minister plenipotentiary from the king of the Netherlands to the court of Bavaria, has also arrived here."

We have received a Dutch mail, bringing papers to the 7th inst. The following are extracts:—

"Hamburg, Sept. 3.—It is confirmed, that all secret societies, including even the Freemasons, are prohibited in Russia, not by an Imperial Ukase, but by a ministerial rescript, in which the causes of this prohibition are explained at length. Letters from St. Petersburg say, that every person in office must appear before his superiors, to declare that he withdraws forever from the order, on pain of losing his place."